

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 25 maja 2007 r. — Zapewnianie równości szans wszystkim młodym ludziom — pełne uczestnictwo w życiu społecznym

(2007/C 314/01)

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

Mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem obchodzonego w roku 2007 Europejskiego Roku na rzecz Równych Szans dla Wszystkich⁽¹⁾ jest zwrócenie uwagi na wartość sprawiedliwego społeczeństwa opartego na spójności społecznej oraz zainicjowanie powszechnej debaty na temat sposobów zwiększenia uczestnictwa w życiu społecznym grup w niekorzystnej sytuacji i grup dyskryminowanych;
- (2) W rezolucji z dnia 18 maja 2004 r.⁽²⁾ Rada potwierdziła, że ogólne warunki społeczne, w których dorastają młodzi ludzie, mają bezpośredni wpływ na skuteczność strategii politycznych oraz środków służących promowaniu równości szans i integracji społecznej i zawodowej oraz że warunki, za które młodzi ludzie zazwyczaj nie ponoszą odpowiedzialności, często uniemożliwiają im uczestnictwo w życiu społecznym, ograniczają ich zdolność do korzystania z praw obywatelskich i stanowią jaskrawe zaprzeczenie zasady równych szans;
- (3) W dniu 18 maja 2004 r.⁽³⁾ Rada podkreśliła znaczenie roli młodych ludzi w walce z rasizmem, ksenofobią i antysemityzmem oraz podobnymi przejawami nietolerancji i wszelkimi formami dyskryminacji; podkreśliła także ich rolę w propagowaniu różnorodności kulturowej, wzajemnego szacunku, tolerancji i solidarności;

- (4) Podczas wiosennego posiedzenia w 2005 r. Rada Europejska przyjęła jako element odnowionej strategii lizbońskiej „Europejski pakt na rzecz młodzieży”, mający na celu propagowanie — przy zastosowaniu horyzontalnych działań politycznych — edukacji i szkoleń młodych ludzi, ich mobilności i integracji zawodowej oraz ich uczestnictwa w życiu społecznym, a przy tym skupienie szczególnej uwagi na młodych ludziach mających mniejsze szanse;
- (5) Podczas wiosennego posiedzenia w 2006 r. Rada Europejska określiła spójność społeczną i propagowanie równości szans dla wszystkich jako główną podstawę krajowych reform związanych z polityką gospodarczą i z polityką zatrudnienia — zgodnie z celami procesu lizbońskiego, oraz uznała za priorytet środki służące wdrożeniu „Europejskiego paktu na rzecz młodzieży”;
- (6) Integracja społeczna jest ważnym priorytetem programu „Młódzież w działaniu”⁽⁴⁾, i dlatego stworzono strategię mającą zapewnić możliwość udziału w tym programie zwłaszcza młodzieży ze środowisk mniej uprzywilejowanych pod względem edukacyjnym, społeczno-gospodarczym, kulturalnym i geograficznym oraz młodzieży niepełnosprawnej;
- (7) W informacjach przeznaczonych na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 r. Rada określiła cztery główne priorytety dalszego wdrażania „Europejskiego paktu na rzecz młodzieży”; są to: wspieranie młodych ludzi przechodzących z etapu edukacji i szkoleń do etapu życia zawodowego; wypracowanie indywidualnych ścieżek integracji; wypracowanie spójnych lokalnych i regionalnych strategii wdrażania paktu oraz dokładniejsze uwzględnianie problematyki młodzieży podczas ogólnego wdrażania strategii lizbońskiej;

⁽¹⁾ Decyzja nr 771/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. ustanawiająca Europejski Rok na rzecz Równych Szans dla Wszystkich (2007) — w Kierunku Sprawiedliwego Społeczeństwa (Dz.U. L 146 z 31.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie integracji społecznej młodych ludzi (dok. 9601/04 z dnia 18 maja 2004 r.).

⁽³⁾ Deklaracja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie postaw młodych ludzi w stosunku do rasizmu i nietolerancji (dok. 9405/04 z dnia 28 maja 2004 r.).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 30.

- (8) Podczas wiosennego posiedzenia w 2007 r. Rada Europejska — mając na względzie wnioski Komisji dotyczące zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu i zatrudnienia (2008–2011) — wezwała Komisję do przedstawienia jesienią tego samego roku sprawozdania okresowego. Wezwała także do tego, by w celu poprawy dostępu do rynku pracy zastosować bardziej zdecydowane podejście do pracy uwzględniające cykl życiowy człowieka. Państwa członkowskie zgodziły się dalej rozwijać strategie polityczne promujące rolę młodych ludzi — również podczas przechodzenia przez nich z etapu edukacji do etapu życia zawodowego — jako aktywnych uczestników życia gospodarczego i uczestników rynku pracy, po to by w pełni wykorzystać potencjał ich udziału w gospodarczym i społecznym rozwoju naszych społeczeństw;
- (9) W ramach usystematyzowanego dialogu młodzi ludzie oraz przedstawiciele organizacji młodzieżowych zebrali się w kwietniu 2007 r. w Kolonii na zorganizowanym przez prezydencję niemiecką spotkaniu młodzieży i określili — w formie planu działania — niektóre priorytety i zobowiązania polityczne mające służyć wyrównywaniu szans i zwiększaniu uczestnictwa młodzieży w życiu społecznym.

ODNOTOWUJĄ, że

1. równe szanse na uczestnictwo w życiu społecznym muszą oznaczać prawo dostępu wszystkich młodych ludzi do edukacji i szkoleń o wysokiej jakości, odpowiednich warunków mieszkaniowych, „dobrej pracy” i wszelkich powiązanych obszarów systemu ubezpieczeń społecznych lub systemu zatrudnienia — według prawa krajowego i praktyk krajowych zgodnych z prawem wspólnotowym — oraz prawo do uczestnictwa w debacie społeczno-politycznej i procesach decyzyjnych ich dotyczących i — co również ważne — do prowadzenia zdrowego i niezależnego trybu życia pozostawiającego wolny czas na rozwijanie własnych zainteresowań;
2. Europejski Rok Równych Szans dla Wszystkich jest próbą uświadomienia obywatelom Unii Europejskiej, że mają prawo do równego traktowania; to również próba podjęcia debaty na temat korzyści płynących z różnorodności, zarówno dla społeczeństwa, jak i dla jednostek. Aby młodzi ludzie mogli korzystać ze swoich praw, potrzebują kierowanych konkretnie do nich informacji oraz wsparcia w działaniach, które podejmują w walce z wszelkimi formami dyskryminacji. Takimi informacjami i wsparciem muszą służyć nie tylko ich rodziny, lecz także społeczeństwo jako całość — w tym zwłaszcza system szkolnictwa, osoby aktywne w obszarze działań dotyczących młodzieży, organizacje pozarządowe i media, a także administracja wszystkich szczebli oraz krajowe organy ds. przeciwdziałania dyskryminacji;
3. w krajowych i europejskich strategiach politycznych mających na celu lepszą integrację społeczną i zawodową młodych ludzi należy uwzględnić szczególnie dużą liczbę problemów na słabiej rozwiniętych obszarach miejskich i wiejskich; należy w nich również wziąć pod uwagę, że strategie polityczne dotyczące młodzieży powinny kłaść nacisk na ukierunkowane działania międzysektorowe, po to by

zapewnić równe szanse młodym ludziom dorastającym na takich obszarach;

4. w celu urzeczywistnienia równych perspektyw dla młodych ludzi mających mniejsze szanse konieczne jest podjęcie konkretnych działań wspierających rozwój ich indywidualnego potencjału oraz przezwyciężanie stereotypów i uprzedzeń w społeczeństwie;
5. aby móc wdrażać strategie polityczne i nie naruszać przy tym zasady równości międzypokoleniowej, należy zlikwidować bariery strukturalne utrudniające wyrównywanie szans i uczestnictwo młodych ludzi w życiu społecznym. Usuwanie tych barier przyczynia się również do zwalczania dyskryminacji młodych ludzi, której przyczyną jest nie tylko ich wiek, lecz także, co często się zdarza, wiele innych względów.

WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ do

1. promowania różnych form usystematyzowanego dialogu z młodymi ludźmi i uwzględnienia wyników tego dialogu na wszystkich poziomach;
2. zwiększenia spójności środków służących wdrożeniu „Europejskiego paktu na rzecz młodzieży”, tak by zapewnić trwałą integrację młodych ludzi oraz zagwarantować, że środki te faktycznie dotrą do grup docelowych — zwłaszcza do młodych ludzi mających mniejsze szanse — dzięki uwzględnieniu ich potrzeb, pochodzenia i motywacji;
3. dążenia — także w konsultacji z partnerami społecznymi — do tego, by wypracować z myślą o młodzieży zrównoważone podejście do modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, by ułatwiać jej przechodzenie z etapu edukacji do etapu życia zawodowego, by pomagać jej unikać bezrobocia i niepewnych warunków zatrudnienia oraz by ułatwiać jej godzenie życia rodzinnego, osobistego i zawodowego;
4. zwrócenia uwagi — dzięki otwartej metodzie koordynacji — na cele polityki młodzieżowej w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej oraz do wniesienia, w stosownych przypadkach, odpowiedniego wkładu w prace Komitetu ds. Ochrony Socjalnej i Komitetu Zatrudnienia; działania te uwypuklą problematykę młodzieżową, przyczynią się do integracji społecznej młodych ludzi i zmniejszą ryzyko ubóstwa;
5. zwrócenia uwagi na znaczenie czterech priorytetów otwartej metody koordynacji w dziedzinie polityki młodzieżowej — uczestnictwa, informacji, działań społecznych i większego rozumienia młodzieży i wiedzy na jej temat — w ramach skutecznej polityki integracji, oraz do zwiększenia wpływu otwartej metody koordynacji na kształtowanie strategii politycznych na rzecz równych szans i na rzecz skuteczniejszej integracji społecznej i zawodowej;
6. poszerzania wiedzy o jakości życia młodych kobiet i mężczyzn w Europie — zwłaszcza w odniesieniu do warunków życia i pracy, postaw, wyznawanych wartości, żywionych obaw oraz możliwości pełniejszego uczestnictwa w życiu społecznym — i do korzystania przy tym z dostępnych badań, procedur i danych, w tym siódmego programu ramowego w zakresie badań, w celu właściwszej interpretacji i lepszego porównania takich danych i wniosków;

7. pełnego wykorzystania programu „Młodzież w działaniu” w celu stworzenia licznych i szeroko dostępnych możliwości kształcenia nieformalnego i incydentalnego, tak by dać jak największej liczbie młodych ludzi szanse nabycia umiejętności i kompetencji niezbędnych do aktywności obywatelskiej i prowadzenia niezależnego i zdrowego trybu życia;
8. zwiększania możliwości kształcenia nieformalnego i incydentalnego, zgodnie z rezolucją Rady z dnia 19 maja 2006 r. ⁽¹⁾ a także możliwości zaangażowania w działalność z dziedziny wolontariatu i do powszechniejszego uznawania osiągniętych wyników i zdobytego doświadczenia; w szczególności należy zwiększyć możliwości kształcenia międzykulturowego i promować w ten sposób wartości takie jak wzajemny szacunek, różnorodność, równość, godność ludzka i solidarność. W tym celu młodzi ludzie powinni zostać zaproszeni do udziału w przygotowaniach i w obchodach Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego zaplanowanego na rok 2008;
9. poszukiwania wraz z organizacjami młodzieżowymi, samymi młodymi ludźmi i innymi podmiotami uczestniczącymi w polityce młodzieżowej sposobów, by doprowadzić do aktywniejszego uczestnictwa wszystkich młodych ludzi w debacie i procesach decyzyjnych ich dotyczących, a przy tym rozwijać nowe formy uczestnictwa w życiu społecznym młodych ludzi pochodzących ze słabiej rozwiniętych obszarów miejskich i wiejskich;
10. położenia większego nacisku na problemy młodych ludzi w strategiach politycznych służących przeciwdziałaniu dyskryminacji oraz do wspierania młodych ludzi i zrzeszających ich organizacji w zwalczaniu dyskryminacji, nierówności, wykluczenia społecznego i nietolerancji;
11. promowania społecznego wymiaru sportu i kultury jako czynnika integracji społecznej sprzyjającego zwalczaniu dyskryminacji i propagowaniu tolerancji wśród młodych ludzi;
12. uwzględnienia praw wszystkich młodych ludzi do równych szans i do uczestnictwa w życiu społecznym w trakcie opracowywania strategii UE dotyczącej praw dziecka;
13. zagwarantowania, że w ramach działań oceniających Europejski Rok Równych Szans dla Wszystkich obchodzony w roku 2007 oraz w ramach działań będących jego kontynuacją problematyka młodzieży i polityka młodzieżowa będą brane pod uwagę na wszystkich szczeblach — europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.

WZYWAJĄ KOMISJĘ,

1. aby w ramach działań na rzecz równych szans i lepszej integracji zawodowej i społecznej w dalszym ciągu rozwijała bliską współpracę między swoimi odpowiednimi służbami w celu uwidocznienia problematyki młodzieży w strategiach politycznych dotyczących integracji społecznej i w ramach

odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;

2. aby przekazała do wiadomości Radzie informacje na temat poświęconych młodzieży analiz dotyczących stanu wdrożenia „Europejskiego paktu na rzecz młodzieży” prowadzonych regularnie w ramach oceny krajowych programów reform.

WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE do

1. ułatwienia opracowania strategii lokalnych lub regionalnych jako elementu dalszego wdrażania „Europejskiego paktu na rzecz młodzieży”. Takie strategie powinny obejmować wszystkie stosowne podmioty, partnerów społecznych i samych młodych ludzi oraz powinny być pomocą w przygotowaniu indywidualnych środków wsparcia oraz w promowaniu kompetentnych i łatwo dostępnych usług poradnictwa poświęconych przechodzeniu między etapami: edukacji, szkoleń i życia zawodowego oraz odpowiednim warunkom ułatwiającym godzenie życia rodzinnego, osobistego i zawodowego;
2. uwzględnienia problemów młodzieży w krajowych programach reform i w kluczowych strategiach politycznych mających wpływ na jakość jej życia, w szczególności przez zwiększenie współpracy międzysektorowej obejmującej politykę młodzieżową i inne związane z nią obszary polityki (politykę edukacyjną, gospodarczą i politykę zatrudnienia, politykę rodzinną, społeczną, zdrowotną oraz politykę w zakresie kultury fizycznej, politykę dotyczącą praw dziecka, politykę równości płci, politykę kulturalną, a także politykę dotyczącą mieszkalnictwa oraz regionalną i lokalną politykę zagospodarowania przestrzennego);
3. kontynuowania wysiłków służących dalszemu zmniejszaniu liczby osób przedwcześnie kończących edukację i stosowania w tym celu odpowiednich zachęt i działań, w szczególności poprzez podejmowanie konkretnych przedsięwzięć służących urzeczywistnieniu pełnego uczestnictwa w edukacji młodym ludziom mającym mniejsze szanse oraz poprzez promowanie jakości i atrakcyjności edukacji i szkoleń;
4. korzystania z zasobów europejskich funduszy strukturalnych, w szczególności Europejskiego Funduszu Społecznego, w celu kształtowania i ustanawiania środków zgodnych z „Europejskim paktem na rzecz młodzieży”, tak aby dalej wdrażać pakt, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym;
5. rozwijania lub poszerzania, zgodnie z zasadą zorganizowanego dialogu, udziału młodych ludzi w procedurach planowania przestrzeni społecznej na gorzej rozwiniętych obszarach miejskich i wiejskich oraz do rozpowszechniania wyciągniętych wniosków i zdobytego doświadczenia przy pomocy z otwartej metody koordynacji.

⁽¹⁾ Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie dotycząca uznawania wartości kształcenia nieformalnego i incydentalnego wśród młodzieży europejskiej (Dz.U. C 168 z 20.7.2006, str.1).